

a jich wujednacž. A tať poda ſo wón na 23. dnju wulkeho rózka 1546 we towarſtwi ſwojich 3 ſynow, ſwojeho ſtužomnika Rutfelda a Dr. Zonafca na pucz. Mansfeldszy hrabjojo póſtachu jemu 113 ryczerſkich jjeſnych (Ritter) napshecziwo. Mucžny a jara ſtaby pſchijjedze wón do Eislebena; ale po khwili, jako jeho ſczoptymy rubami ſchuwowali bjehu, pſcheſta wón ſkoržicž a je tu potom hiſheczen dwjemaj duchomnymaj ſweczisnu wudžjelit, 4 krócž prjedowať a to na 14. dnju mateho rózka 1546 poſleni raſ. Na 17. dnju mateho rózka pocža wón jara ſtabnycz. Wecžor ryczeſche wón wele wot ſmercžje a pſchichodneho žiwjenja a jako jeho wopraſchachu, hacž ſo tež we tamnym ſbóžnym a wjecžnym towarſtwi ſnacž budžemy, wotmolwi wón: „Kať czineſche Sadam? Wón nebje Žyvu hiſhecze nihdy widžit, ležeſche tam a ſpaſche; jako pať wotzuczi, neprascha ſo wón: ſwotkal pſchindžeſch? ſchtó ſy ty? Ale reſny: to czjeťo je wot mojeho czjeťa. Swotkal dha wedžiſche wón to, ſo ta žona neje ſkamenja naſtaťa? Steho, ſo bjješche potny ſwjateho ducha a we wjernym Božim póſnacžu. A tutemu póſnacžu a ſnamenju budžemy my we tamnym žiwjenju pſcheſ Khrystuſa ſaſo wobnoweni, ſo budžemy nana a macž a ſo beſobu wot woblecžja ſpóſnacž, hiſheczen ljepe hacž Sadam Žyvu. Na to džješche wón, kaž hewať kóždy wecžor, do ſwojeje komorki ſo modlicž. Po tutej modlitwi pocža wón ſaſo ſkoržicž a bu ſaſo ſrubami ſchuwowany. Grabja Albrecht pſchindže ſam knemu a da mu ljeſarſtwo. Wokoťo 9 czi džješche Dr. Luther: móht ja jenož pót ſchtundy dotho ſpacž, dha ſo nadžiju, ſo by mi ljepe byťo. Na to wuſny wón a ſpaſche hacž do 10 czi. Po džješaczi džješche do ſwojeje komorki a džješche: „Bóh chžyt dacž, ſo bych do toža ſchoť, do twojich rukow porucžu ja mojeho ducha, ty ſy me